

Poruka sestrama za Došašće 2016.

Drage sestre!

Dođi, Gospodine Isuse! Ovaj poklik ćemo bezbroj puta ponoviti kroz adventsko vrijeme. Sve ćemo učiniti da ono bude drugačije, da mi budemo drugačije i ljudi pored nas da budu drugačiji. Čekamo drugačiji Božić nego prošle godine. Uvijek se mora dogoditi nešto novo, naviknuti smo da ništa ne bude kao prošli puta. Užurbano ćemo raditi zadane poslove, uređivat ćemo samostan, svoju sobu, dvorište, crkvu, ured...

Sve mora biti na svome mjestu do Božića. Trudit ćemo se izmoliti molitve za odabrane sestre, pripremiti dar iznenađenja, sve ćemo ukrasiti po najnovijem trendu. Odreći ćemo se neke sitnice, ali ćemo se nagraditi dvostruko. Pomno ćemo paziti da nam ništa ne promakne iz plana kroz adventsko vrijeme. Bit će to vrijeme koje ćemo koristiti do zadnjeg sata adventa, a kad dođe polnoćka, bit će to novo vrijeme u kojem nema više mjesta za staro. Do tada bit će vremena istraživati što drugi o nama misle. Želimo svima udovoljiti. Bilo bi najgore da samo netko bude nezadovoljan našim postupkom. Stoga ćemo se neprestano prilagođavati i pokušati ispuniti tuđa očekivanja, tako da svima bude pravo. Gdje sam u svemu tome ja? Lako se izgubi osjećaj za ono što Bog od nas želi, što On od nas očekuje. U svoj toj organizaciji vremena zaboravili smo pronaći skrovito mjesto za božićne jaslice.

Kamo bi to mali Isus mogao doći, gdje će mu biti najljepše? No, ima još vremena, sve vrijeme je još pred nama.

Čovjek je kao kuća o kojoj Isus govori. Ako nema čvrste temelje i ako se uređuje samo izvana urušit će se unutra, a da se izvana neće ni primijetiti. Da može opstati, mora se urediti najprije iznutra. Pođimo uređivati najprije svoju nutrinu, gdje treba prebivati Isus.

Mjesto susreta je samotno mjesto tišine, a susret je molitva. Kad u molitvi susrećem Isusa, postajem svjesna onoga što On čini za mene i od čega zatim živim. Ako mi je nutrina ispunjena Isusom, vanjšina će odražavati njegovu prisutnost. Susret sa živim Isusom u molitvi želi nas osloboditi maštanja i nametnutih krivnji u kojima smo živjele i osposobiti nas za život u slobodi djece Božje. Samo nam Isus može darovati novi život koji će biti u skladu s nama, koji opravdava onu sliku koju Bog ima o svakoj od nas. Tada ćemo moći svjesno živjeti svoje poslanje u pozivu koji nam je Bog darovao, da ga proslavimo sada i u vječnosti. Isus nam se daje u svojoj riječi da možemo spoznati put i ne braniti se od napadanja drugačijih od nas. Čeznimo svim bićem da nam se dogodi ono što se dogodilo svetom Pavlu kad je rekao – Što mi bijaše dobitak, to poradi Krista smatram gubitkom, da Krista steknem i u njemu se nađem, ne svojom pravednošću, nego pravednošću po vjeri u Krista, onom od Boga.

Biti u Kristu više je nego misliti na Njega, nego nasljedovati ga i vršiti Njegove zapovjedi. On nas vodi u novi život kroz trpljenja sadašnjega vremena kojim je sam prošao da ispuni Očevu volju. Trudimo se da nam ovaj život bude zalag vječnoga, gdje ćemo ga gledati licem u lice.

Isuse, neka ti je sretan dolazak među nas, posebno u naša srca i ovog Božića.

Srdačno vas pozdravljam, drage sestre, i želim vam blagoslovljeno vrijeme iščekivanja Isusovog dolaska

*s. M. Petra Marjanović
provincijska glavarica*

U Zagrebu 1. studenoga 2016.